

[Elisabeth Arnold]

samme her, som jeg har svaret revisoren fra Ærø. Jeg synes i princippet, det er rigtigt, at man bør have godtgjort sine udgifter, men jeg kan ikke se, at man skal have godtgjort hvad som helst og i en hvilken som helst sag. Jeg har fantasi nok til at forestille mig moderevisorer, ApS Thoft Revision eller andre, som vil hjælpe betrængte skatteydere med at finde ud af, om der ikke skulle være en eller anden måde, de kunne få ret på. Og så kan honorarets himmelflugt jo roligt tage sin start, for skattefar betaler en fast procentdel af honoraret. Jeg kan forestille mig, at vi kan komme ud for meget ubehagelige og meget ukontrollerbare udgifter på den måde, og det ønsker vi ikke at lægge navn til.

I princippet mener vi, det kan være rigtigt i visse tilfælde at give omkostningsdækning eller delvis omkostningsdækning, men der må være et loft, og der må være en fast procentsats. Der må være en eller anden form for snor i systemet; så er Det Radikale Venstre også med på ideen. Vi vil gerne være med til at se på det, men hvis det er fuldstændig ukontrollabelt eller fuldstændig uden loft, kan vi ikke være med.

Hr. Svend Aage Jensby siger, at det er uheldigt, hvis udgifterne ved en sag overstiger det beløb, det drejer sig om. Men der er intet i dette forslag, der udelukker det. Det kan stadig væk sagtens ske. Vi kender alle sammen situationer, hvor man synes, at man har ret, og så vil man have ret, uanset om beløbet er lille eller stort, alene for princippet skyld. Det synes jeg er helt i orden, det skal folk ikke afskæres fra. Men vi kan stadig væk komme ud for, at omkostningerne ved selve sagen overstiger det beløb, som sagen drejer sig om. Den risiko må folk selv prøve at vurdere, inden de starter på sagen, og så må de også selv tage konsekvenserne. I princippet er vi indstillet på at gå positivt ind i udvalgsarbejdet, men vi vil på forhånd sige, at vi vil se nøje på, hvilket loft og hvilke procentsatsregler der vil komme på tale.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi synes, det er et godt princip, der ligger bag dette lovforslag, og derfor vil vi gerne støtte det. Under udvalgsarbejdet vil vi selvfølgelig have undersøgt, om forslaget kan udløse den kreative tænkning, som den sidste ordfører var inde på. Menneskenes opfindsomhed

er jo stor, og jeg synes, vi skal se, om der er behov for nogle grænser. Men dette er et rigtigt princip, som vi ellers gerne vil støtte.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der findes ikke blot ét, men flere beklagelige eksempler på, at en skatteyder igennem mange år har kæmpet for at få sin ret i en eller anden skattesag, og efter nogle gange desværre alt for mange års forløb afsiges der endelig en dom eller en kendelse. Skatteyderen får ret, men oplever så, at der har været så store omkostninger undervejs ved at føre denne sag, at disse omkostninger enten overstiger det, man får tilbage i skat, eller i hvert fald sluger en meget stor del af det. Det er den type eksempler, som har ført til dette lovforslag, som altså vil betyde, at der kan ydes omkostningsdækning for sager, der indbringes for skatteankenævn og for Landsskatteretten. Det er et forslag, som udgør en meget væsentlig styrkelse af retssikkerheden på skatteområdet.

Fru Pia Gjellerup følte, at forslaget var så uoverskueligt, og at det næsten ikke var til at finde ud af, hvilke enorme konsekvenser det kunne få. Når jeg tænker på, hvor store sager Fru Pia Gjellerup har tumlet på skatteområdet, må jeg nok sige, at det virker forbavsende, at denne ret overskuelige sag kan virke så kompliceret for fru Pia Gjellerup. Men jeg skal gerne yde et bidrag til at afklare nogle af de tvivlsspørgsmål, der er stillet.

Fru Elisabeth Arnold berørte også spørgsmålet ved at sige, at fru Elisabeth Arnold var enig i princippet, men at det ikke kunne være rigtigt, at vi skulle yde dækning for omkostninger til hvad som helst. Og fru Bente Juncker spurgte, hvor store tilskud der kunne gives.

Svaret på alle disse spørgsmål er i virkeligheden meget enkelt, for det, der er tale om, er, at en allerede eksisterende ordning bliver kopieret og overført til også at gælde skatteankenævn og Landsskatteretten. Det er jo nemlig sådan, at der allerede i dag gælder en lov om omkostningsdækning ved skattesager, der føres ved domstolene, og det er nøjagtig de regler, som vi allerede kender for omkostningsdækning ved sager for domstolene, der nu overføres til også at gælde landsskatteretssager og skatteankenævnsager.

Derved er der allerede på forhånd taget stilling til en række af de spørgsmål, der er rejst,